

CHAQALOQNING FAYZI

Abdullayeva Rushana

O'zbekiston jurnalistika va ommaviy

kommunikatsiyalar universiteti talabasi

<https://doi.org/10.5281/zenodo.21950347>

"Bir chaqaloq dunyoga kelganda, faqat bir inson emas, balki butun bir oilaning taqdiri yangidan yozila boshlaydi."

Tong hali to'liq yorishmagan edi. Qishloq chetidagi oddiygina hovlida uzoq yillardan beri ilk bor quvonch aralash shoshqaloqlik hukm surardi. Eshik oldidagi keksha tut daraxti yaproqlarini shivirlatar, go'yo u ham bu xonadon kutayotgan xushxabarni his qilayotgandek edi.

Bu xonadon egasi Anvar aka va uning turmush o'rtog'i Mohira opa edi. Ular o'n yildan ortiq vaqt davomida farzand kutishdi. Qancha shifokorlar, qancha duolar, qancha umidlar... Ba'zan insonning ko'zi yig'lashdan toliqadi, ammo qalbi umid qilishdan hech qachon charchamaydi.

Nihoyat, bir bahor tongida ularning xonadoniga o'g'il farzand dunyoga keldi. Ismini Yusuf qo'yishdi.

O'sha kundan boshlab bu hovlining nafasi o'zgardi.

Avvallari hovli juda sokin edi. Kechqurun televizor ovozi ham xuddi g'amgin eshitilardi. Endi esa tong sahar chaqaloqning mayin yig'isi yangraydi. Kimdir uchun bu yig'i oddiy tovushdir. Ammo ota-onaning qulog'iga u eng go'zal kuy bo'lib eshitiladi.

Mohira opa keyinchalik shunday der edi:

— Ilgari uyimiz keng edi, ammo bo'sh edi. Endi esa beshikka sig'maydigan baxt butun uyimizni to'ldirdi.

Darhaqiqat, chaqaloqning kelishi bilan nafaqat uy, balki insonlarning qalbi ham o'zgaradi.

Anvar aka ilgari ishidan charchab kelar, ko'pincha hech kim bilan gaplashmay dam olardi. Endi esa ishdan qaytayotib bozordan kichkina o'yinchoq yoki bir dona rangli paypoq olib kelmasa, ko'ngli joyiga tushmasdi.

Har kuni darvozadan kirishi bilan:

— Yusufim qayerda? — deb ovoz chiqarardi.

Chaqaloq hali gapirmasdi. Ammo otasining ovozini eshitishi bilan qo'llarini qimirlatib kulardi. O'sha kulgu Anvar aka uchun dunyodagi eng katta mukofot edi.

Bir kuni qo'shni Saodat xola mehmon bo'lib keldi.

— Anvarjon, hovlingning o'zi ham yashnab ketibdi. Oldin ham daraxtlaring bor edi. Lekin endi boshqacha. Fayzi ko'payibdi.

Anvar aka kulib javob berdi:

— Daraxtlar o'sha-o'sha. O'zgargani bizning ko'zimiz. Endi har narsada shukrni ko'rayapmiz.

Bu oddiy gap ortida katta haqiqat yashiringan edi.

Chaqaloq oilaga nafaqat quvonch, balki mas'uliyat ham olib kiradi.

Mohira opa ilgari vaqtini televizor qarshisida o'tkazadigan ayol edi. Endi esa har kuni farzandining tarbiyasi uchun kitob o'qirdi. Qanday ovqat foydali, qanday odobni yoshligidan singdirish kerakligi haqida izlanardi.

Anvar aka esa keraksiz xarajatlarni kamaytirdi. Avvallari do'stlari bilan bekorchi o'tiradigan vaqtlarini endi farzandi bilan o'tkazar edi.

Chaqaloq hali bir og'iz so'z aytmagan bo'lsa-da, ota-onasiga minglab saboqlarni o'rgatdi.

Qishloq masjidining imomi bir juma kuni shunday degan edi:

— Alloh ba'zi xonadonlarni boylik bilan sinaydi, ba'zilarini mansab bilan. Ammo farzand — bu sinov ham, ne'mat hamdir. Uni tarbiyalash esa eng ulug' ibodatlardan biridir.

Bu so'zlar Anvar akaning qalbiga chuqur o'rnashib qoldi.

Oradan bir yil o'tdi.

Yusuf ilk qadamlarini tashlagan kuni butun xonadon bayram qilgandek bo'ldi. Bobosi hassasini bir chetga qo'yib:

— Mana, mening davomchim yurishni boshladi! — deb ko'ziga yosh oldi.

Bu yosh g'amning emas, shukrning ko'z yoshi edi.

Hayotda shunday oilalar ham bor. Ularning uylari hashamatli. Qimmatbaho mebellar, zamonaviy texnikalar, dabdabali bezaklar... Ammo xonadon jimjit. U yerda bolalar kulgisi eshitilmaydi.

Yana shunday oilalar bor: uylari kichkina, devorlari oddiy, jihozlari kamtarona. Lekin ertalab beshikning mayin g'ichirlashi, chaqaloqning kulgisi, onaning allasi va otaning mehrli ovozi yangraydi.

Qaysi uy boy?

Boylik faqat mol-dunyo bilan o'lchanmaydi. Haqiqiy boylik — oiladagi mehr, shukr va farzandning kulgisidir.

Chaqaloqning yig'isi ba'zan uyqusiz tunlarni olib keladi. Ammo aynan o'sha tunlar ota-onaning qalbiga sabrni, mehrni va fidoyilikni o'rgatadi.

Bir kuni Mohira opa qo'shnisiga shunday dedi:

— Oldin uy ishlarini majburiyat deb bilardim. Endi esa har bir ovqatni "bolam sog'lom ulg'aysin", degan niyat bilan pishiraman.

Mana shu niyatning o'zi ham baraka emasmi?

Baraka — faqat daromadning

Har bir ota-ona shuni unutmasligi kerakki, chaqaloqning dunyoga kelishi nafaqat quvonch, balki ulkan mas'uliyat hamdir. Uning sog'lom, ma'naviy barkamol va mehribon inson bo'lib voyaga yetishi, avvalo, oiladagi muhitga bog'liq.

Farzandni qimmatbaho buyumlar bilan emas, mehr, etibor va go'zal tarbiya bilan boyitaylik. Chaqaloqning har bir kulgisi, har bir ilk qadami va har bir yangi o'rgangan odati ota-onaning e'tibori va muhabbati samarasidir.

Uyda ota-onalar o'rtasidagi hurmat va ahillikni asraylik. Chunki chaqaloq hali gapirmasada, oiladagi mehrni ham, janjalni ham his qiladi. Tinch va mehrga to'la xonadonda ulg'aygan bola kelajakda jamiyatning vijdonli, mas'uliyatli va ezgu insonlaridan biri bo'lib voyaga yetadi.

Keksalar esa yosh oilalarga mehr va duosini ayamasin. Ularning hayotiy tajribasi va oqilona nasihatleri farzand tarbiyasida bebaho maktabdir. Yosh ota-onalar ham kattalarning maslahatlarini qadrlab, zamonaviy bilimlar bilan uyg'unlashtirishi maqsadga muvofiq.

Har birimiz bolalar kulgisini asraylik, ularning sog'lom va baxtli kelajagi uchun mas'uliyatni chuqur his qilaylik. Zero, bugun beshikda yotgan go'dak ertaga Vatan ravnaqi uchun xizmat qiladigan shifokor, ustoz, olim, muhandis yoki fidoyi inson bo'lib kamol topadi.

Chaqaloq kirgan xonadonning fayzi va barakasini qadrlaylik, oilalarimizni mehr, shukr, sabr va oqibat maskaniga aylantiraylik. Chunki baxtli oila – baxtli jamiyatning, baxtli jamiyat esa taraqqiy etgan yurtning mustahkam poydevoridir.

Adabiyotlar, References, Литературы:

1. Qahhor, A. O'tmishdan ertaklar. — Toshkent: G'afur G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti, 1988.
2. Hoshimov, O'. Dunyoning ishlari. — Toshkent: Sharq, 2005.